

Між горами в долинах - білі юрти

Дмитро Павличко

"Моголи! моголи!" Золотого Тамерлана онучата голі.

Т. Шевченко

Між горами в долинах — білі юрти,
Червоних коней ходять табуни.
Монголи там живуть, а не манкурти,
І рідне слово бережуть вони.
Якби сказав їм бог: — беріть півсвіту,
Я вам Європу й Азію даю,
А ви мені віддайте дзвонковиту,
Пісенну мову прадідну свою.
Вони сказали б: — схаменися, боже,
Не треба нам ні Азій, ні Європ!
Де інструмент, що передати може
Дощу шептання й туманів галоп?
То — наше слово, то — щоденне чудо,
То — сонця зір крізь каменя більмо,
То — дух народу — о всесильний Буддо! —
Все в нас бери, лиш мови не дамо!..
А ви, мої освічені моголи,
Нагі внучата княжої землі,
Все віддали — і рідну мову, й школи
За знак манкурта на низькім чолі.
Ви мрієте, печальні невторопи,
Що за спожиту серцем каламуть
Боги пришлють вам гудзики з Європи,
Шнурки шовкові з Азії пришлють.
Та нащо голим гудзики? Не знаєм!
Кепкують з вас і кравчики, й боги.
Беріть шнурки та бийтеся навзаєм,
Хай грають вам криваві батogi!